

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2016-488

Den 9. februar 2016

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har i brev af 12. januar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 368 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Maria Reumert Gjerding (EL).

Spørgsmål nr. 368 (alm. del)

Kan ministeren bekræfte, at Europarådet i 1999 anbefalede, at bure i Chinchillaopdræt bør have en minimumshøjde på 1 meter, og at denne anbefaling aldrig er implementeret i dansk lovgivning?

Svar

Jeg har indhentet bidrag fra Fødevarestyrelsen, hvilket jeg henholder mig til:

"Europarådets rekommandation indeholder en række anbefalinger i form af egentlige krav. Alle disse krav er gennemført i bekendtgørelsen om beskyttelse af pelsdyr.

Rekommandationen indeholder også anbefalinger i form af retningslinjer, deriblandt en retningslinje, der anfører, at minimumshøjden i bure og lignende til chinchillaer bør være 100 cm. Når pladsangivelser for chinchillaer har form af en retningslinje, skyldes det, at der på tidspunktet for rekommandationens vedtagelse ikke var videnskabelig dokumentation for, hvor meget plads chinchillaer ud fra en dyrevelfærdsmæssig synsvinkel skal have. At retningslinjen blev sat til 1 m må ses som et kompromis, og det må i den sammenhæng erindres, at vedtagelse af rekommandationen krævede enstemmighed. Retningslinjen er ikke gennemført i dansk lovgivning. Ifølge bekendtgørelsen om beskyttelse af pelsdyr skal minimumshøjden i det frit tilgængelige areal være mindst 40 cm.

Når man i Danmark, dengang rekommandationen blev gennemført i dansk lovgivning, valgte ikke at følge retningslinjen, skal det ses i lyset af den manglende videnskabelige dokumentation sammenholdt med en vurdering af, at dyrevelfærden ikke sås at være kompromitteret ved den minimumshøjde på ca. 40 cm, der dengang i chinchillaproduktionen typisk var over det frit tilgængelige areal.

Aarhus Universitet (AU) blev i 2014 anmodet om gennem en vidensyntese at klarlægge, om der siden 1999, da rekommandationen blev vedtaget, var kommet ny forskningsbaseret viden omkring chinchillaers pladsbehov under produktionsforhold. Vidensyntesen konkluderede, at der fortsat ikke var videnskabeligt grundlag for at udtale sig om chinchillaers minimumskrav til plads. AU peger dog på, at en hypotese må være, at pladsbehovet ikke kan betragtes i isolation, men snarere bør ses i kombination med ressourcer i buret, som tillader chinchillaerne at få opfyldt deres adfærdsmæssige behov. Det bemærkes hertil, at bekendtgørelsen for chinchillaers vedkommende stiller krav om, at deres miljø skal være forsynet med egnede stimuli som f.eks. beskæftigelsesmateriale og genstande såsom rør og kasser, at de skal have egnede genstande til at gnave i, og adgang til sandbade mindst en gang om dagen. De skal endvidere have tilstrækkeligt redemateriale og adgang til et egnet, afsondret område, hvor de kan hvile og skjule sig.”

På baggrund af ovenstående har jeg bedt om en redegørelse for det videnskabelige materiale, der ligger til grund for henholdsvis Europarådets rekommandation og de danske regler samt om et nabotjek i forhold til implementeringen af Europarådets rekommandation.

Eva Kjer Hansen

/

Kasper Rasmussen